

[Poulsgaard]

til min kone at passe deres børn, så havde de tillid til, at min kone kunne passe dem. Og hvad i himlens navn rager det så nogle myndigheder? Det stod dem jo frit for den dag, de ikke mente at hun passede dem ordentligt, at tage dem ud igen. Kristeligt folkeparti har vi opgivet, for dér skal jo også være kontrol og tilsyn med det hele, forstå det, hvem der kan. Men så var der dette med, at vi var så egoistiske, fordi vi skrev, at pædagogerne kun tænkte på løn- og arbejdsvilkår. Hvor mange børneinstitutioner har ikke været lukket i de senere år, fordi man har strejket netop for at få bedre løn- og arbejdsvilkår? Dér har man ikke tænkt på børnenes tarv. Dér har man bare tænkt på den rent fagegoistiske islæt. Det kan vel ikke være egoistisk at ønske, at børn får de bedst mulige betingelser. Men det er egoistisk at sætte børn ind i bestemte fagforeningsmønstre fra starten, for det er jo det, man gør.

Men det mest rystende i en sådan debat som den i dag, det er simpelt hen det, at hele folketinget efterhånden – ja tilmed de konservative – mener, at institutioner er bedre. Men det falder jo egentlig godt i tråd med den kommissionsbetænkning, hvori man sætter spørgsmålstegn ved, om forældre i det hele taget skal have deres børn. Vi skal vel snart til at have papir på, om vi i det hele taget må avle børn i dette land.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Man kan jo høre mange synspunkter, og man kan have mange meninger, og man har lov til at respektere hinandens meninger. Jeg ved fra de dagplejemødre, jeg har talt med, at de føler, det er en vis betryggelse, at de ved, at de har tingene i orden.

Selvfølge man kan sige, at forældrene bare kan sende deres børn hen og få dem passet. Men det er jo ikke altid nemt for forældrene at føre tilsyn og vide, hvad der sker i løbet af dagen. Nu er der jo også det, at det drejer sig om flere børn. Man har været ude for, før der var tilsyn, at de tog mange små børn ind. Nu blev det sagt, at man tidligere kunne have 10 og 12 børn. Ja vel, men som regel var de ikke alle sammen helt små børn. Der var også nogle, der var større, som kunne passe de andre.

Man skal passe på, at man ikke ligesom prøver på at sige, at vi skal have alting uden

kontrol. Det kunne vi godt gøre, hvis menneskene var så gode, som de burde være, og hvis man vidste, at uanset om det var pædagoger eller dagplejemødre, eller hvad det var, så ville de leve op til det, som vi syntes var det rigtige. Det har vi bare ingen garanti for, hverken med den ene eller den anden gruppe. Jeg synes i hvert fald, at når det drejer sig om flere børn, op til 5 børn, så er det nødvendigt at have en vis kontrol. Så kan man diskutere, hvor meget det skal være, om man er gået for vidt. Det er slet ikke det, vi diskuterer i dag. Det er, om der overhovedet skal være nogen kontrol.

Kristeligt folkeparti er helt overbevist om, at børnene har bedst af at være i deres hjem. På den anden side siger vi også, at forældre må have mulighed for at vælge den form, som de ønsker, og det er jo en helt anden diskussion, en diskussion om betaling, som vi slet ikke er kommet ind på i dag. Men jeg synes i hvert fald, at det er ganske urealistisk at stille det op, som det er gjort her: bare væk med det hele. Det kan ikke lade sig gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Bollmann*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 2. maj 1978 atter kan give møde i tinget. Stedfortrædernes, *Villy Jørgensens*, hverv som midlertidigt